

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nic. Clenardi Epistolarvm Libri Dvo

Clénard, Nicolas

Antwerpen, 1566

Nic. Clen. Literato Viro D. Ioan. Vasaeo Amico Singvlari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70781)

compaginatum in duabus partibus mittito. Est Ioannes Vascus, si memini, qui solus istic nouit lauare libros, nolui nisi bene lotum et planatum, nam adscribenda sunt mihi in eo plurima. Hac fide & cōditione cōcinnetur in duabus partib. hoc pacto: Prima pars cōtineat 5
 quinq; libros Moyfi, deinde (omissis duobus codicibus, qui incipiunt à Canticis canticorum) libros Iosue, Ludicū, & Regum: deinde (omissis omnibus Prophetis & Psalmis) librum Danielis, Esdræ, & Paralipomenon. hoc ordine cōcinnetur pars prima. Altera pars hoc ordine; primò ponantur Psalmi, Prouerbia, Iob; deinde Canticum canticorum, Ruth, Threni Ieremiæ, Ecclesiastes, Hester; deinde Esaias, Hieremias, Ezechiel, cum Prophetis minoribus: hoc pacto sunt ea excusa, vt sic possint diuidi. Adhibe nostrum Vegam, qui mihi eam 15
 operam præstet, ne quid turbetur à præscripto à me ordine: quòd si videris exemplar nō nitidum, aut insigne quid vitij animaduertas, ne emeris. Quicquid perfolueris bibliopole aut concinnatori, soluam proximo tabellario. Bene vale, mi Vascæ, & D. Prætori gratias age 20
 de curatis nostris literis. Eboræ postridie Visitationis Mariæ. Cantarauas agit gratias & te salutat: vbi Gallicū illud Testamentum habueris, mitte, & tam huius quàm Ori Aegyptij precium significa, non te volo hæc dono mittere, sed tantum nobis emere. 21

NIC. CLEN. LITERATO VIRO D. IOAN.
 VASAEO AMICO SINGVLARI.

SALVE, mi Vascæ. Ne nunc quidem licet tecū agere prolixius: fermè enim scribendo me confeci. Fui his 30
 diebus proximis discedente catarrho, totus in Lexico Arabico, iamq; manū extremā imposui: malimq; pingere characteres Arabicos quàm Latinos, quos fermè perdidisse mihi videor, adeò calamus assuevit barbaris dictionibus: quare nūc vel maximè ignosces, si minus palato tuo literæ meæ satisfaciant: si liberet Arabicari, haberes me posthac prolixissimū, quando est animus iam eodem

eodem tenore absoluere, quod volebā in Arabicis: excusationis plus satis. tu verò defines amicitiam nostram ex istis censere officiunculis, quasi amare desinam, quoties non scribam plurima. Deus misereatur D. Prætoris: feci Franciscum Lupum de eius valetudine certio-
 5 nactus occasionem abitu Ioannis Parui: is heri profectus est cum Dionysio, vt ex Vlyssipone nauigarēt Lu-
 tetiam studiorum causa. Placuit epistola ad Plinium, vt tunc scripseram. at multò magis placuit quam misisti
 10 Loifidi, quam tibi ais parum satisfacere. Quòd autem non perinde gratum fuit, innotuisse adolescentulo, nò rectè iudicas, mi Vasæe, & parum aberat, quin Cælio
 quoq; nostro literas tuas ostenderim, ea nimirum spe, vt occasionem haberes placendi quàm plurimis. Sanè
 15 amicum deligas oportet, quem velis diligere: at leuis ista amicitiumcula. quid te lædit quæso, nisi vt pulchrè te in stylo exerceas? Confido futurum vt è Vlyssipone
 & alterum tibi parem ἀνταγωνιστήν quoque ex tempore ad te Græcè scribat. Ages D. Prætori gratias meo no-
 20 mine, qui tam feliciter literas nostras curauerit. Respondit modò Rutgerus, sed pro acceptis literis quàm breuissimè effudit quicquid est præproperè, & promittit longissimas, &c. quare defines irasci, si te in præ-
 sentia præterierit. Scribit mortuos plerosq; Louanien-
 25 ses, Nicolaum Bedellum, Ioannem Makot, D. Licentiatum Meerbeeck, & postremò D. Decanum S. Petri Cancellarium, in cuius locum suffectus est M. N. Ruardus. requiescāt in pace. Remitto chartulam illam de libris Arabicis, desidero postremum. adibis D. Com-
 30 mendatarium, & posces. Mitto ad illum duos Coccus Indicos, vt promiseram. De libris reliquis, statuam postea: nunc præsentibus me enecabo. Salutabis D. Victoriam quàm diligentissime, vnà cum amicis reliquis, quos nunc omnes longè magis amo tacentes, quàm si
 35 multa scriberent; nescio enim quì fiat, vt fermè nunc literas Latinas oderim: imputabis Machometo, qui me iam vinculis illigatum possidet.

DE Victoria poteris omnia tibi tuto promittere, ytere viri consilio, credo expertus es Silenum, & longè alium esse, quàm Theologorum vulgus. Excusabis me apud tuos discipulos, sum in eorum ære, sed studia mea prapediunt, quo minus vobis satisfaciam.

QVI D nostro Vega in mentem venit, vt inscriptionem faciat Lusitanicam? Salutabis hominem cum cæteris.

MITTO quorundam librorum precium, qui istic venditi fuerant, è quibus statues de reliquis.

DE prælectionibus statues cum M. nostro Victoria, suspicor aliquid immutatū apud Salmanticenses opera Ioannis Fernandi, & illius etiam discessu te posse contra meam sententiam pugnare. Alia tua in literis Latinis est ratio, alia nostra Theologorum. Vbi expertus fueris, seridè dices meum fuisse malum consilium. Bene vale, charissime Vasæe, & Arabicis ignosce. Eboræ die Hieronymi. Salutat te D. Archidiaconus, & Reginaldus. D. Iacobum & Ioannem de Flandris specialiter salutabis.

NICOLAUS CLENARDVS IOANNI
VASAEO, S. P. D.

SALVE mi Vasæe. Pro tam eleganti ac tersa epistola, barbaram, si libet, accipe & incultam: quam simulatq; legere cœperis, fortiter exclames χρύσεια χαλκείων, explerem carnè Homericum, & adderem ἑκατόμβη ἐννεαβόλων, sed vereor partim ne senem illum amicum nostrum facerem periurum, si quatuor nosses verbula Græca, aut si hic totum Græcismum meum vno spiritu, eoq; perangusto euomerem, non haberem hic postea quo me Græcè nosse iactarem. Vides credo in ipso statim limine, quàm dedidicerim Latine, dum iactor in Arabicis & scribendi negligentia: sed ad rem. Causam cur huc aduolares, etiam si tibi conchas & umbilicos legere licuisset, nullam ex epistola tua perpendi: iam enim,